

Encís de Shangai

Homenatge a Josef von Sternberg

1

Una ciutat, recança d'occident,
o un cigne blanc que es renta en un bassal
de sang i papallones o roselles.
Ara ho saps cert: la terra és casa teva
i res humà no et pot esser estrany.
Si no la veus mai més, esborraràs
l'empremta del seu rostre en la memòria.

2

¿Era només una jugueta nova,
un tulipà, una flor d'aigua estrangera,
potser una dona engabiada, amb pedres
a les plantes dels peus? Demanes joc
perquè voldries fer saltar la banca.
No decapitaràs nines de cera
si encara enyores fe i amor eterns.

3

La vida en joc al roig; i no va més
cap a la mar el desig, cap a la mort
la sang perversa, la vulgar alegria,
el preu tan baix del plaer, de la tristesa.
Shangai és la recança d'occident
i una bolla de vori que assenyala
tota la por del blanc, la seva culpa.

4

Shangai és el desig, la por de perdre
la vida sense amor, l'ona perversa
del teu secret anhel, la melangia.
Shangai, un cigne blanc en el bassal
de sang i llot color de papallona,
ara et convida al foc de la rosella.
¡Tot al quaranta-vuit, senar impossible!

Jaume Pomar

(Llavis de marbre blanc)

Brigadoon

(A Cyd Charise)

1

Enmig de boira s'alça Brigadoon,
el poble de l'eterna primavera.
Un temps que no és el temps ja veu i, encesos,
la joventut durable, el goig, l'amor,
sense lliurar al Maligne cos ni ànima.
Contemplo el pas dels segles, la memòria
dins la mel fosca, als ulls de Fiona Campbell.

2

Brigadoon o el secret de no trobar-lo
inscriu en mapes, rutes o viatges:
un lloc per no tornar mai més enrera.
Sota la llei del bé de tots regeixen,
homes i dones lliures, l'harmonia
de l'aire a un cel feliç, sense distàncies.
¿Qui gosaria trencar l'encanteri?

3

Voldries arribar-hi encara amb forces
per aportar una veu, la més anònima,
en el concert de tots. Espera sempre
la retrobada al prat amb Fiona Campbell.
Sota llores la portaràs a casa
per l'aire pur, d'un vol, on mai no arrelen
els desamors de tristesa i cugula.

4

La casa amb flors, la casa amb la clepsidra,
les hores blaves, sons i veus, la flama
de Fiona Campbell, la finestra oberta.
I tu, contra la mort, a Brigadoon,
amb els colors del sol i el verd a l'herba.
Obre de pinte en ample els teus sentits
a l'impossible amor i a l'harmonia.

Jaume Pomar

(Llavis de marbre blanc)

